

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 25/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

June 25, 2017 / Червень 25, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Третя Неділя після Зіслання Святого Духа, 25-го Червня, 2017р.

Прп. Онуфрія Великого. Прп. Петра Атонського.

Глас 2: Апостол: До Римлян 5:1–10. / **Євангеліє:** Матей 6:22–33.

9:00 год. ранку – **За Парафіян** – англ. мовою.

10:00 год. ранку – (✙) Мирослав Черномидза (Річниця), зам.

Надія Черномидза) - укр. мовою.

Увага: Цього тижня Вічна Лампа горітиме в пам'яті

✙ Юрія Гудзій, зам. Наталія Попович.

8:00 год. вечора – **Акафист до ГНІС .Хр.**

(Молебень чи Акафист слухається о 8 – ій год. вечора кожного дня місяця червня)

Понеділок, 26-го Червня, 2017. *Св. мчч. Акилини. Св. Трифілія, єп.*

Левкусії Кипрської.

7:00 год. вечора – Подячна Літургія для родини Тульба,
зам. Родина.

8:00 год. вечора – Молебень до ГНІС. Хр.

8:30 год. вечора – Молебень до **Блаженного Миколи
Чернецького**

Вівторок, 27-го Червня, 2017. *Бл. свщнмч. єп. Миколая*

(Чернецького) та ін. Св. прор. Єлисея. Св. Методія, патр. Царгородського.

9:00 год. ранку – **Боже благословення для всіх дітей та
молоді нашої парохії**

Середа, 28-го Червня, 2017. *Св. прор. Амоса. Прп. Єроніма, пресвітера
Стридонського.*

9:00 год. ранку – **Боже Благословення для Мартина та Сілвії
Сміт, зам. Родина Сміт**

8:15 год. вечора – Біблійні студії – на укр. мові

Четвер, 29-го Червня, 2017. *Св. чудотворця Тихона Апатунтського.*

9:00 год. ранку – **За Парафіян** – англ. мовою.

П'ятниця, 30-го Червня, 2017 р. *Свв. мчч. Мануїла, Савела й Ісмаїла. Прп.
Іпатія, ігумена Руфенянського.*

9:00 год. ранку – **Боже благословення для всіх
Жертводавців і добродійців нашої парохії**

8:00 год. вечора – **закінчення Молебня до ГНІС. Хр.**

Субота, 1-го Липня, 2017 р. *Св. мч. Леонтія.*

6:00 год. вечора – **Вечірня**

7:00 год. вечора – ✙ 9-й день для пок. Юрія Гудзій, Панахида /
зам. Наталія Попович

Четверта Неділя після Зіслання Святого Духа, 2-го Липня, 2017р.

Друга Сторінка

Українська Католицька Церква Св. Родини

м. Лінденгуст, НЙ 11757

**Всіх святих українського народу. Св. ап. Юди, брата
Господнього по плоти.**

9:00 год. ранку – **За Парафіян** – англ. мовою.

10:00 год. ранку – **Боже Благословення для Анастасії, Оксани, та
всієї Родини Середній, зам. Надія Черномидза) - укр. мовою.**

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяється за попередньою
домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути
передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30).

Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу з 1:30 –
3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п.

Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої
п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь
повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у
будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 7- го Липня
2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о
8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00
– 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної
неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного
християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (9 – го липня 2017 р в 11:30 ранку) в першу
неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12 годині дня для дітей-
батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до
12:00 год кожної п'ятниці.

Завіщення: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (*Holy
Family Ukrainian Catholic Church*) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто
втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто
самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя,
наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до
парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з
нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на
щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 18 червня, 2017 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$170, День батька: \$90, Тетрапод: \$2, Свято: \$15, Вареники: \$30, Пожертва: \$150, Обід: \$130, Різне: \$37, Харитативна Акція – 190 дол.

Місячна жертва на іпотеку - \$85.00,

Недільна жертва – \$900.00 / Разом - \$1,799.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 18 – го червня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймні, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці червні та липні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!
“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Запам'ятайте:

а. Збірка в місяці червні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться сьогодні 25-го червня 2017 р.Б.

б. 12 – 13 Серпня щорічна проща до Сестер Службниць, Слотсбург, НІ

в. 27 – го Серпня 2017 р. відбудеться наш Парафіяльний Пікнік з нагоди 26 – річниці Незалежності України.

2. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. жінкам з Сестринств Апостольства Молитви (7 жінок було присутніх), які організували і приготували смачний обід до Дня Батька минулої неділі. Чистий прибуток становив \$110, який було передано для потреб нашої Церкви.

б. п. С. Шелестов та п. М. Сміт, які минулого тижня добровільно виконували необхідну працю при парафіяльному центрі та церкві.

в. п. Михайлові Кубарич, який добровільно продовжує обробляти рожі навкруг нашої церкви, щоб вони надалі радували нас своєю красою. Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів і жертводавців та винагородить сторицею.

3. У вівторок 27-го червня 2017 р. Б. о 7:15 годині вечора запрошуємо Церковну управу на парафіяльну місячну зустріч.

4. З 1-го липня по 5 – те вересня, 2017р. Біблійні науки не будуть проводитися, оскільки літо – це час відпусток та вашого відпочинку. Тому насолоджуйтеся літом та милуйтеся надзвичайною природою літа.

5. Сьогодні 25-го Червня 2017 р відбудеться особлива збірка для праці і місії святішого отця - (Св Петра гріш), але додаткових конверток не буде, тому, що вони знаходяться у ваших річних конвертах під назвою Peter's Pence Collection". Надіємось на ваші пожертви у ваших можливостях для розвитку цієї місії. Заздалегідь дякуємо за вашу жертву.

6. В Неділю 2 липня ми плануємо поїхати на закінчення молитов Молебня до Іс.Хр. до East Moriches (exit 61 Sunrise Hwy) і відслужити там Молебен до ГНІХ о 2- й год після обіда. Просимо всіх до участі у спільній молитві.

7. Приносимо співчуття п. Наталії Попович та її Родині з упокоєнням у Бозі її брата ☩ Юрій Гудзій в Україні. Вічна йому пам'ять.

Стемфордська Харитативна Акція 2017. Кожен член нашої парафії закликається підтримати цю Харитативну Акцію, під проводом нашого Владика Павла Хомницького, ціль якої - \$3,000.00. Наступні парафіяни, які вже підтримали акцію:

\$99.00 – п. Томас та п. Валерія Ларая,

\$50.00 – п. Яків та п. Сузана Фромел

\$20.00 – п. Тарас Борекайло

п. Михайло та п. Надія Москалюк

\$1.00 – Незнайомий Жертводавець.

Разом зібрано 1,575.00 дол. (Потрібно зібрати 3,000 дол.)

Дякуємо та нехай Господь Бог благословить усіх Вас!

До вашої уваги: Рм. 5, 1–10. «Христос умер за нас, коли ми ще були грішниками» Коли ми чинимо гріхи, то відчуваємо внутрішній протест проти гріха, дискомфорт і бажання якнайшвидше стати перед Богом із покаєнням, прийти до святого таїнства сповіді, позбутися того тягаря. Після сповіді нам стає легше, миліше, приємніше, так ніби той тягар спав із плечей, але це, знову ж таки, наші відчуття. Однак перед Богом ми однаково вартісні – і коли «грішні», і коли «праведні». Як каже у цьому посланні апостол, Бог відкупив людину й помер за людину, коли вона ще була грішною. Це важливо пам'ятати тоді, коли зневірюємось у власних можливостях жити в святості, коли падаємо під тим тягарем гріха. Господню любов і вірність ніщо не може похитнути. Бог сталий і незмінний у своїй поставі до нас, для Нього ми важливі. **І то тільки ми зневірюємось у собі, а Бог ніколи не зневірюється в нас!** Мт. 6, 22-23. «Світло тіла – око. Як, отже, твоє око здорове, все тіло твоє буде світле». Можливо, це видається дивним, але ми сприймаємо обставини завжди суб'єктивно. До прикладу, якщо кілька художників будуть змальовувати, скажімо, одну й ту ж церкву, то кожен з них зобразить її в інший спосіб. Якщо попросити трьох осіб, котрі були учасниками однієї події, розповісти про неї, кожен із них подасть її в інший спосіб. Знаючи нашу схильність до суб'єктивізму, Господь нагадує нам, що ми здебільшого сприймаємо дійсність через очі. Наскільки ми стаємо вільніші від гріхів, настільки можемо бачити все довкола чистішим і прозорішим, більш об'єктивним. Наскільки ми самі занечиснені, забруднені гріхами, настільки в спотвореному, у викривленому вигляді бачимо все довкола. **Що більше ми преображаємось і змінюємося, стаємо ближчі до Бога, то краще все бачимо в Бозі і по-Божому, і на все вміємо правильно реагувати!** Владика Венедикт (Алексійчук).

ІСУСОВА МОЛИТВА: Назвою „Ісусова молитва” вказується на одну з найбільш улюблених і поширених молитов християнського сходу: „Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного (грішну)!”

Необхідна Молитва: “Подорожуй тепер та знай, що Дух Христа буде завжди бачити тебе. Подорожуй і радій дарам літа: теплоті сонця, приємності води та довгому приємному літньому дневі, які є даром природи, що від Господа походить. Подорожуй тепер з даром віри і побачиш Боже сотворіння у всьому та радій цій красі. Подорожуй тепер з даром надії, щоб ти впізнав Його який провадить тебе дорогою правди і заступає за тебе. Подорожуй з даром любови, щоб ту любов ширити у світі. Подорожуй тепер з премудрістю та пригадай, що ти навчився у житті. З Божою поміччю живи та радій життям. Подорожуй в цю мить з словами Христа в твоєму серці: “Я не залишу вас сиротами, Я завжди буду з вами до кінця віку. Амінь.”

Священномученик єпископ Миколай Чарнецький та інші мученики – 27 червня

Тропар, глас 4: Як посланець найвищого престолу і послідовник Миропля одноіменного, * Ти був апостолом об'єднання впродовж усього свого життя* і задля його визнання постраждав в темниці. * Прожив побожно серед святих, як пастир розсіяних овець, * сам-один таємно захищав Ти зболену Церкву. * Вилікуй наші болі молитвою за нас, Миколає найсмирненший.

Кондак, глас 3: Узобтвва і низького стану виніс Тебе Христос* і посадив між князями свого люду. * Спочатку розкрив Твій розум на Божі речі* і спрямував Тебе Спаситель на стежки строгих чеснот* у Своєму чині, яснопромінний Миколає. * Моли Його через роздавання багатьох чудес* прославити багатство Божої благодаті.

Під час пастирського візиту Святішого Отця Івана Павла II в Україну було беатифіковано українських новомучеників. Празник священномученика еп. Миколая Чарнецького і двадцяти чотирьох співмучеників та священномученика Омеляна Ковча призначено святкувати 14 червня (за григоріанським стилем — 27). Почитання святих — це справді неоціненний скарб і багатство Христової Церкви. І ствердження святости тих чи інших її членів є ще одним видимим знаком славної та сповненої могутності Божої присутності серед людей. Адже ми віримо в Бога, Який не тільки створив світ з нічого і премудро облаштував його, але стверджуємо також і те, що у Своїй силі й розумі Він ніколи не перестав піклуватися Своїм творінням. Ми віримо в те, що Господь, одного разу ставши людиною для нашого відкуплення і визволення від гріха, продовжує і сьогодні вирівнювати стежки цілого людства тими чудесами і знаками, які Він чинить через тих, на кому видимо спочиває Його величне уподобання. Ми живемо в час, коли вірі, яку ми сприйняли як сини і дочки Української Греко-Католицької Церкви, загрожує велика небезпека. Чужий духові християнства, сповнений ненависти і ворожости світ, такий привабливий динамікою своєї калейдоскопічно-невтомної мінливості, напористо вривається до наших спраглих Божого миру і лагідности сердець, сіючи розбрат, підозру, сумніви, непевність, брехню та зраду. Як вистояти серед усього цього безладу, як не піддатися спокусі, як затримати у своїх безсмертних душах думку про Бога та віру в Його безконечне милосердя і справедливості? Це питання повинен ставити собі справжній християнин сьогодні, який серйозно замислюється над власною відповідальністю перед Богом за долю майбутніх поколінь. І відповідь на нього, як це нерідко буває, самому важко відшукати. Будучи тільки людьми, ми відчуваємо часом повну безпорадність, а думки чи волі Бога нам часто не дозволяє пізнати та прірва, яка відділяє нас, немічні творіння, від нашого Творця. Чисто по-людськи, ми хочемо навчитися та утвердитися, перебороти власну нерішучість та набратися відваги, підкріплені прикладом та свідченням схожих на нас людей. Схожих своєю неміччю, але які є прикладом у поведінці — силою духа Божого, що його зуміли виробити за допомогою Господньої благодаті. Таких людей — сотні, тисячі, десятки й сотні тисяч. Незалежно від того, знаємо ми їх особисто чи ні, незалежно від нації і народу, до яких вони належать, незалежно від того особистого, чим вирізнялися вони за свого земного життя перш, аніж Господь з'єднав їх з собою воєдино, вони радо відгукуються на наші до них прохання про заступництво, бо

саме на це і настановив їх перед Своїм престолом Всемогутній. Але не менш цінним є для нас і свідчення їхнього життя, сповненого Розп'ятим і Воскреслим Христом. Тому особливо близькими до нашого духа, є ті, хто ще вчора, живучи серед нас, на нашій-таки землі, приніс це свідчення на наших очах або очах наших батьків, які на рівні з апостолом, можуть сказати нам: "Очима нашими бачили ми і вух наших дотикалися мовлені ними слова". Особливим є і їхнє заступництво — адже просять вони за рідну для них землю, за тих, кого залишили ще зовсім недавно. Саме про таких людей згадуємо, святкуючи сьогодні пам'ять блаженних мучеників української землі.

1. Миколай Чарнецький — наш український чудотворець. Взірцевий аскет, невтомний трудівник на Христовій ниві, горливий щодо спасення ввірених його опіці душ єпископ, правдомовний і справедливий, простий і щирий навіть перед обличчям лукавого і підступного ворога, смиренний і богобоязливий у ставленні до Бога. Його не зламали ні тортури допитів, ні суворість життя у таборах, ні зрада побратимів. Вміння милосердно, по-Христовому прощати своїм кривдникам — таким є світло його зорі в небозводі Божого Царства.

2. Григорій Хомишин — яскравий приклад ревного пастирського служіння і радикальної категоричности у цілковитому несприйнятті гріха, прямотинійності і простота у всьому, що стосується Божих справ, незворушна твердість у вірі, принциповість у слідуванні за голосом Господнього покликання, що відлунує в найпотемніших куточках власного сумління, — він для нас дороговказ на шляху осягнення християнської досконалости.

3. Йосафат Коциловський — шляхетність його постави і доброта, яку випромінював погляд його очей, не дозволили безбожнику-кату жодного разу піднести на нього руку. Неначе велетенська хвиля, що безплідно розбивається об могутню прибережну скелю, так злоба на послідовників Христового вчення, що наростала у душі ката, відступала перед строю добродушністю старця. До релігійних переконань та світогляду цього католицького єпископа виявляли повагу і черниці жіночого православного монастиря, що містився неподалік місця славного мученицького подвигу і блаженного переставлення до вічності єпископа.

4. Микита Будка. "Можу все в Тому, Хто укріплює мене", — саме ці слова, напевно, були життєвим кредо цього великого подвижника віри, а терпелівість, працелюбність і величезне уповання на Бога — знаряддями для осягнення найвищої мети, що нею є спасення душі. Він вздовж і впоперек сходов безкрайні канадські простори, щедро засіваючи їх сім'ям Божого Слова, яке ще треба було ретельно зростити і, вберігши від диявольського кукілю, скласти в Господню комору. Його руки знають чи не кожен камінчик, дбайливо укладений ним у підвалини славного відпустового місця — Зарваниці. Але серце його ніколи — ні перед несправедливими наклепами, ні перед ошуканством, а то і просто грубим насильством — не зазнало й тіні озлоблення, вберігши чистою його душу навіть тоді, коли разом з немічним тілом злягло у мерзлу землю карагандинського степу.

5. Григорій Лакота. Мабуть, не один господар рясно скроплених кров'ю невинних жертв мурів радянських катівень

відчував душевне сум'яття, знущаючись над тим, очам якого ніколи не вдалося би приховати ніжної душі непоправного ідеаліста, а поступування якого незмінно видавало ту приязність і доброту, що її таїло велике серце розумного і розважливого душпастиря. Ці ж самі очі, о диво, одночасно випромінювали і стійку впевненість у правоті сповідуваних переконань, і непідкупність, і відразу до зради. Воістину блаженні ті, чий зір звик споглядати Божественне...

6. Симеон Лукач. На його долю випало витримати тягар ноші єпископа Церкви, яку переслідували. Це був час, коли голубину простодушність і незлобивість, як ніколи, треба було помножувати на воістину зміїну — мудру, але не лукаву — хитрість. Слово Боже, яке живим полум'ям палахкотило в нього всередині і яке він без боязни голосив по всіх-усюдах повіреним його душпастирській опіці вірним, очистило і його слова: "Моє священиче сумління не дозволяє мені зрадити імена тих, хто звертався до мене за духовною послугою...", — і зробило його уста закритими для фальші, зради чи неправдомовства.

7. Іван Слезюк — символ воднораз благости у вірі та незламности, вироблених протягом усього життя, дякуючи діянню невидимої Божої благодати, яку відчував усім своїм єством, та "завдяки" морозному клімату азійського Сибіру, в умовах якого, стараннями безбожницького режиму, упродовж десяти років мав змогу вдосконалювати свою волю — справжній зразок Христового апостола, що, доповнюючи власними стражданнями страждання Богочоловіка і Його Церкви, переможно все витерпів до кінця, щоб прийняти вінець перемоги.

8. Василь Величковський. Тільки велике смирення перед Богом і незмірне уповання на Його всемогутність дозволяло цьому чоловікові так сміливо обороняти Божі правди і громадянські права своїх вірних — загнаних радянською владою у підпілля греко-католиків Галичини. А те почитання й пошанівок, що їх — як віруюча людина — віддавав Божій Матері, є справді прикладом і гідним усіяякого подиву. Місіонер до скону, лишився ним до кінця, свідчачи в далекому від рідної домівки краї сумну і славу правду про Христа, Який умер і воскрес, і Його Церкву, що її не в силах здолати пекельні брами.

9. Петро Вергун. Господь гармонійно поєднував у ньому почуття обов'язку з усвідомленням відповідальности за вчинені ним дії, а тому свою пастирську вірність у ставленні до повірених його пастирській турботі людей він не проміняв на звабливу можливість затишного життя на вигнанні, вирішивши розділити долю своєї четвертованої комуністичною владою Церкви... Після довгих допитів, тортур, принижень і гірких невірницьких років життя його дух знайшов спокій у гущавині могутніх сибірських кедрів, але наперекір диявольському замислу його тлінний прах став-таки основою віри багатьох греко-католиків сьогодення.

10. Климентій Шептицький. Непересічна розважливність і великий досвід у вирішенні багатьох питань світського життя та ще й шляхетне походження, здавалося, змагалися з ним у справі реалізації його життєвого покликання. Світ лоскотав його слух силою-силенною принадливих перспектив. Але

голос Бога, що линув з глибин його серця... Тож коли його внутрішнє вухо почуло Господне: "Жнива великі, та робітників мало", — то відразу зникли всі сумніви, а його уста рішуче промовили: "Ось я, Господи". Ці ж слова прозвучать іще не раз на його довгій, сповненій умертвлень і зречень життєвій дорозі, але це будуть завжди лише умертвлення себе для гріха, ніколи ж — зречення Бога, аж до моменту, коли вони знову пролунають, аби залишитися у вічності на знак принесення себе в цілопальну жертву за гріхи багатьох.

11. Леонід Фьодоров — безборонна жертва атеїстичного молоха, первісток серед тих, хто чекав на прославу на престолах воюючої Христової Церкви із числа російських католиків східного обряду. Сповнений благородних поривів і усім своїм єством бажаючи відновлення Церковної єдности, злетів він на крилах духа до вершин богослов'я, славлячи Бога в лоні Святої Апостольської Церкви, що від моря — до моря і від країв землі — аж до її країв. Наслідуючи Єдиного, він і сам сподобився благодаті стати "тим, хто з'єднує", щоби віднайти для Христа тих, хто, втративши Дорогу, Правду і Життя, ще блукають десь там, на манівцях спасення, не вірячи в можливість торжества Господньої справедливости. Його засів ще не доспів, але віримо, прийде час, коли його дух возрадується в Бозі, бачачи рясний плід і обильне жниво Чоловіколюбця!

12. Микола Конрад — науковець, педагог і душпастир. Учений, творчий доробок якого і сьогодні є цінним для тих, хто прагне осягнути основи тієї мудрости, що допроваджує до Бога; педагогприятель учнівської молоді та студентства — вірних синів своєї Церкви і народу, які своєю кров'ю й потом позбавили його, невірника ще вчора, кайданів рабства і неволі; священик, який "душу поклав за брата свого", бо ворожа куля перервала його життя в час служіння ближньому.

13. Андрій Іщак. У своєму служінні людям він зумів вдало поєднати професорську катедру і багатоголосі академічні аудиторії зі скромною проповідальницею сільської церковці, ущерть наповненої добрими та роботящими простолюдинами, вірним яким залишився аж до смерті. Сьогодні в залах університетів — його численні учні учнів, а на місці невеличкого парохіяльного храму — велична новозбудована споруда золотоговерхого собору. Воістину, "кров мучеників — насіння християн".

14. Олексій Зарицький. Упродовж цілого свого життя він ревно працював над тим, щоби його брати і сестри з плоті і крові його рідного народу міцно стояли при вірі, переданій їм їхніми батьками, Господь же увінчав його старання, вчинивши його духовним батьком і наставником іноплеменних, з якими поріднили його недоля й гіркота далекої чужини. Його апостолат злагіднював болі найтяжчих душевних ран — українці, росіяни, поляки, казахи, німці... Скільки їх — тих, для яких його постать — чи то серед українських полів, чи в сибірській тайзі, чи у середньоазійських степах — була знаком примирення і взаємного прощення в утвердженні торжества безграничного Божого милосердя.

15. Омелян Ковч — Божий післанець для тих, хто ще під "тінню Мойсеевого закону", в часах страшного воєнного лихоліття. Де вона, та віднайдена драхма, заблукана вівця, дорогоцінна перлина? І хоча за плечима дружина і діти, брати і

сестри, родина і друзі, а перед очима ґрати, каторжні роботи і, вкінці, крематорій Майданеку, за ними — радісний усміх ангелів і все та ж родина, діти і друзі, друзі, друзі... — брати і сестри Божого Царства.

16. Роман Лиско — енергійність і запал, працелюбність і жертвенність, порядність і побожність... Чи не діяння це мудрости від Бога, яка і "молодому за сивий волос править"? Її ніколи не перекреслив поставлений знесиленою від перенесених в застінках НКВС-івських катівень тортур рукою підпис під переходом на "казьонне православ'є". І хоч серце вірного свідка Христового воскресіння перестало битися серед мертвої тиші в'язничного коридору, воно все ж таки б'ється... спочиваючи в Господніх руках у затінку дерев рау!

17. Микола Цегельський — віра сильніша від тріскух сибірських морозів, вона далеко сильніша за привабливий вигляд "благоденствія" ціною в сумління, сильніша вона і за біль розлуки з людиною, котру кохаєш, і дітьми, що їх породив. Що таке віра? Важко її окреслити словами, але вона стає зрозумілою, коли її пояснюють такі вчителі, які цінять її вище за власне життя.

18. Зенон Ковалик — веселий вдачею, він обрав своїм дороговказом служіння людям в проповіді Слова і суворій монашій аскезі. Непоправний жартівник, він ніколи не тратив сили духа навіть у найскладніших життєвих обставинах. Неначе заграючи з підступним ворогом, йому не раз вдавалося врятувати життя ближнього, буквально вириваючи його з лабет неминучої смерті. Тільки от себе не вберіг... І так же радо віддав власне життя, на взір Розп'ятого, в Отцеві руки, в утвердження у вірі багатьох.

19. Іван Зятюк — харизма монашого згромадження, в якому він, йдучи за голосом Божого покликання, присвятив своє життя до останку справи спасення душ, — місійна діяльність в голошенні Божого Слова, щоби донести його до спраглих Бога і потребуючих його милосердя. Його проповіді збирали маси людей, а його заклики до твердості і витривалості у вірі, збуджували у їхніх серцях відвагу й безстрашність перед правлінням безбожницького режиму. Лець живого після побоїв, його облили водою і залишили помирати на морозі у Велику п'ятницю, але холод нелюдської злоби і черства бездушність катів так і не змогли перетворити на лід пломеніюче любов'ю до Христа і людей серце мученика.

20. Северіян Бараник — хрестоносний, бо саме цим знаком потаврувала його груди рука НКВС-івського садиста. Як свого часу Каяфа, підкорюючись владному Господньому велінню, пророкував про Христа, прагнучи Його смерті, так і тепер безбожник явив світові правду про славного звитяжця — Того, за Ким ішов від юних літ, Кому обітував свою молодість в тишині монастирської келії, Кого голосно вістував на спасення інших, не зрадив, не відрікся, понісши хрест Його страждань на власну Голготу.

21. Яким Сеньківський — людина спокійної вдачі і лагідного усміху, друг і приятель грішників і рішучий противник гріха. Вроджений інтелігент духа, він, здається, ніколи не зміг би скрити від людського ока цього великого Божого дару, який, неначе магнітом, притягував до нього молодь, так що навіть високим монастирським мурам, серед яких знаходив наснагу й надхнення, було не під силу вирвати його з самої гущі спраглих його проводу духовних синів і дочок. Це доконала смерть — дика, насильницька, повна наруги й жахиття, — але й вона не змогла викоринити з сердець вдячних духовних дітей надії на те, що,

ведені прикладом життя їх наставника та за допомогою його святих молитов, вони колись будуть знову разом у щасливій вічності, цього разу — назавжди.

22. Віталій Байрак — Світло служить для того, аби світити в темряві, а свічник ніколи не ставлять долі — лише вгорі, щоби освічував тьму. Саме тому так ненависні князеві тьми слова правди, що несе просвічення. Усі сили зла було кинуто для того, щоби задуми, згасити, знищити цей свічник спасительного Божого Слова і правдомовний голосник Святого Духа, але намарно, бо суд історії - правдивий суд Божий — вже виніс свій справедливий вирок для тих, хто ще вчора владно і жорстоко карав синів світла.

23. Тарсикія Мацьків — квітку її життя, сповнену пахоців чеснот і барв духовної втіхи, безжалісна смерть несподівано скосила в одну мить, але постріл гвинтівки не перервав її, наче птаха, злету до висот вічності. Те, що було постійною її думкою і найпотаємнішим прагненням її серця, здійснив Господь, єдиний відатель тайн людської душі. Жертву прийнято, тепер на черзі — сповнення обітниць.

24. Олімпія Біда — яке життя, така і смерть, а яка смерть — така і вічність. Саме тому благу смерть, без нарікань і образ, скарг і зневаг — бо за Христа і Його Церкву, — хоча і посеред нестатків і труднощів життя у спецпоселенні на висілці в дрімучій сибірській тайзі, ми і звемо блаженним переставленням або зродженням у славі Божого Царства. Постійна готовність до смерті, терпелівість довжиною в життя, свідчення протяжністю у вічність — ось що значить "благодарити за все Бога".

25. Лаврентія Герасимів — якого притулку повинен шукати той, кого прибіжищем і захистом є Сам Господь, в якого лікаря, окрім Нього, треба просити про зцілення тілесних ран і недуг і який порадник дасть спасеннішу від Нього раду...? "Христос — моя сила, Бог і Господь", — разом з усією Вселенською Церквою промовляла нескорена ідолом безбожництва мучениця на далекій чужині, посеред царства непролазних боліт і надокучливої комашні, з бажанням досягти омріяного Царства живого Бога.

26. Володимир Прийма — безкорисливе служіння своєму ближньому і посвята виконання свого обов'язку якнайкраще характеризували поставу перед Богом цього славного мученика. Відповідальність та дбайливість в речах Церкви були справжньою окрасою його душі. Непевний час міг би виправдати його нерішучість та бездіяльність, а дійсна небезпека і реальна загроза його життю стали б чи не найкращими адвокатами на суді власного сумління, коли б він просто відмовився супроводжувати свого пароху в його, як виявилось, останній дорозі до спраглого Господа вмираючого брата у Христі. Але навіть багнетами не вдалося безбожникам виколоти того Бога, якого він носив у своєму серці — Єдиного Праведного Суддю, Який кожному віддає по справедливості за ділами його.

27 червня 2001 року увесь світ облетіли імена цих людей. Звершилося велике діло торжества Господньої справедливості — від імени сотень і тисяч відомих і невідомих нам свідків віри, що впали від меча найбільшої в ХХ столітті безбожницької комуністичної тиранії на території колишньої радянської імперії, вони вперше стали перед усім людством на суд із своїми мучителями. Цього разу, віримо, не на оскарження, а на спасення багатьох. Тому сьогодні, подивляючи їхню терпелівість та витривалість у вірі, просимо їх, таких милих Спасителів: "Моліться до Господа, щоб спаслися душі наші!"

о. Роман Тереховський